

Мина Стоянова

Ад

ад поете ад
ад и плесен са обвили този свят
глад поете смрад
по вените на мръсната ни градска плът
черни отново черни тъй мастилено
а може би нощно
а може би смъртно простреляно
черни следи
по душата ти
по сърцето ти
по катранения ти плам
поете
по бузата която никога не трепва
те лепнат и те следват
преследват само теб
поете
ад
избродирани с черен шев
по ушите по очите
по стоманените пръсти
смрад
на гнило
плесенясало
животно
ме натиска в този мръсен град
ад и младост смрад и глад поете
а в града сме само ти и аз

09.05.07

КРАЙ

© 2007 Мина Стоянова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10672>]